

KISS ANNA

Világos szélben

Dr. Gabnai Margitnak

Csak állsz a

szállongástól
világos szélben,
kígyó levedlett
bőre, az ősz
fölötte fordul át,
felhő-fehéren,

a hold

szarvat növeszt,

kígyó levedlett

bőre az őszben

és fájvirág,

kígyó levedlett
bőre, az ősz
fölötte fordul át
felhő-fehéren,
ez volt az éden

ez!,

csak állsz a
szállongástól
világos szélben,
eldobsz egy sötét

lapot, elfordulsz,
hold ha tudja

a szállongástól

világos szélben,

ha kelne már,

de mégsem,

kígyó levedlett
bőre, az ég
fölötte fordul át
felhő-fehéren,
ez volt az Éden,
ez, hol a hold

szarvat növeszt,

árnyakat

fakó fűvére,

múlják mint a
hús, szeles hónap,
múlják a fakó
fűben, míg a
hold szarva
visszanő föléd,

valami üzenet,

üres boríték a
szállongástól
világos szélben,
kígyó levedlett
bőre, az ősz
fölötte fordul át,

felhő-fehéren,

a hold
szarvat növeszt,
és látod ezt,
kígyó levedlett
bőre az őszben,
kígyó levedlett
bőre, csak állsz
a szállongástól
világos szélben,
csak állsz, és
látod ezt,
ez volt az éden,
ez.

Feljő az ár

Székely Orsolyának, Ferencz Istvánnak

Feljő az ár,
egy csónak,
a lépcsőn túl
két ember,
feljő az ár, az
ágyig feljő a
lassú tenger,
világos
vízben áll a

márvány, a

paliszander,

az agyal
homlokáig,
hová az álom
nem mer,

feljő a

lassú tenger,

magával vinni
néki játék a nő,
a férfi, kit a
lepkék halála
ringat ma
könnyű gyászba,
amíg színén
dobálja elázott
szárnyukat,

felfordult

alkonyat, a

könnyű bor színében

merül meg,

reng a hárfa

az ár lassú

vizére,

tudod, hogy
sírni kéne, hallod,
hogy reng a

hárfa!, a bomlott,
nagy zenész
magára visszanéz,
a bomlott, nagy
zenész – gyöngyfény
és változások,

halálos ár,

egy csónak,

a lépcsőn túl
két ember,
feljő az ár, az
ágyig feljő a
lassú tenger,

világos vízben

áll a

márvány, a

paliszander,

az angyal
homlokáig,
hová a bánat
sem mer,

feljő a

lassú tenger,

magával vinni
néki játék a nő,
a férfi, kit a
lepkék halála
ringat ma
könnyű gyászba,

amíg színén
dobálja elázott
szárnyukat,

felfordult

alkonyat, a

könnyű bor színében

merül meg,

reng a hárfa

az ár lassú

vizére,

tudod, hogy
sírni kéne, hallod,
hogy reng a
hárfa, a bomlott
nagy zenész
magára visszanéz,
a bomlott, nagy
zenész – gyöngyfény
és változások,

világos ár,

egy csónak,

a lépcsőn túl
két ember,
honnét az ár, az
ágyig feljő a
lassú tenger,

világos vízben

áll a

márvány, a

paliszander,

az angyal
homlokáig,
hová a telt hold
sem mer,

feljő a

lassú tenger,

magával vinni
néki játék a nő,
a férfi, kit a
lepkék halála
ringat ma
könnyű gyászba,
amíg színén
dobálja elázott
szárnyukat,

felfordult

alkonyat, a

könnyű bor színében

merül meg,

reng a hárfa,

a bomlott, nagy zenész
magára visszanéz,
a bomlott, nagy
zenész – gyöngyfény
és változások.

SZAKÁCS IMRE: ŐSZ A RÉGI MŰVÉSZTELEPEN